

Sygn. akt I CNP 92/10

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie skargi J. Z. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego
z dnia 9 kwietnia 2009 r., wydanego w sprawie
z powództwa J. Z.

przeciwko J. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 stycznia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Nakazem zapłaty z dnia 28 marca 2008 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy nakazał pozwanemu J. W., aby zapłacił powodowi J. Z. kwotę 24 500 zł z ustawowymi odsetkami.

Pismo J. W. z dnia 19 czerwca 2008 r. Sąd Rejonowy uznał za skutecznie wniesiony sprzeciw od nakazu zapłaty co do kwoty powyżej 5 200 zł.

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2009 r. Sąd Rejonowy zasądził od J. W. na rzecz J. Z. 4 300 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 9 500 zł od dnia 16 lutego 2008 r.; w pozostały zakresie powództwo oddalił. Wyrok ten uprawomocnił się.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku J. Z. zarzucił mu niezgodność z art. 5 k.c. w związku z art. 333 § 1 pkt 2 k.c. oraz niezgodność z art. 207 i 504 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga J. Z. dotyczy prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji.

Stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji można żądać tylko w wyjątkowych wypadkach określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c. Według tego przepisu, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna m.in. zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 38/10, LEX nr 603890).

Skarżąc prawomocny wyrok Sądu Rejonowego z dnia 9 kwietnia 2009 r. na podstawie przepisów art. 424¹- 424¹² k.p.c., J. Z. powinien więc wykazać

wystąpienie uzasadniającego to wyjątkowego wypadku, określonego w art. 424¹ § 2 k.p.c. Jego skarga nie spełnia jednak tego wymagania. Brak w niej nawet próby sprostania temu wymaganiu.

Według art. 424⁸ § 1 k.p.c. skarga, która nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ §1 k.p.c., podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy.

Ze względu na niespełnienie przesłanki określonej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 w związku z art. 424¹ § 2 k.p.c. należało więc skargę J. Z. na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucić.